

Predica de la Zürich

Duminică, 27 octombrie 2019, ora 14⁰⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **1Cor. 15:50-58; 16:13-14** (...).

Ce privilegiu să putem fi în acest loc și să ascultăm Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu, să-l credem și să avem parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent! Noi suntem generația care va trăi că nu toți vom adormi, ci vom fi schimbați la revenirea Domnului. În 1 Tes. 4 ne este spus exact ce se va întâmpla atunci când ultima trâmbiță va suna. Domnul va veni cu trâmbița lui Dumnezeu, cu glasul unui arhanghel, mai întâi vor învia morții în Hristos, iar apoi noi cei vii vom fi schimbați și împreună vom fi răpiți.

Avem mărturii foarte bune despre ceea ce a făcut Dumnezeu. În primul sfârșit de săptămână din lună în Krefeld am avut adunări puternice. Peste 1.100 de oameni din 28 de popoare s-au strâns împreună pentru a asculta Cuvântul lui Dumnezeu. Un frate foarte tânăr, care era paralizat pe o parte, a venit la adunare în scaunul cu roțile și era purtat de alții prin curtea Misiunii. După amiaza, pe la ora 14, acest tânăr lauda și cinstea Numele Domnului fiindcă a fost vindecat pe deplin. El s-a ridicat din scaunul cu roțile pe care acum el îl purta, dansa, laudând și cinstind Numele Domnului pentru ceea ce a făcut Domnul în viața lui. Sunt mărturii bune despre ceea ce face Dumnezeu cu aceia care pot crede din inimă. Astăzi avem o mărturie pe care doresc ca fratele Baumgartner s-o citească pentru ca voi să auziți ce face Dumnezeu peste tot. Nu trebuie să amintești numele, dar te rog citește aici frate Baumgartner.

„Iubite frate Frank, noi te salutăm, mulțumitori înaintea lui Dumnezeu care te ține în viață și suntem mulțumitori că ești o binecuvântare pentru noi și pentru toți de pe întregul pământ. Așa cum ți-am scris în ultima scrisoare, eu locuiesc cu sora mea, și ea te salută și îți mulțumește pe deplin. Ascultarea predicilor vechi ca și citirea scrisorilor circulare ne devin de fiecare dată o foarte mare

binecuvântare. Ieri am citit scrisoarea circulară din august 1987 în care ai menționat Tit 1:1-3. Textul din Tit nu mi-a fost necunoscut, dar întregul Cuvânt din Tit așa cum a fost prezentat în scrisoarea circulară mi-a devenit mare. Și din nou am primit Cuvântul prețios. Fie că este vorba de alegere, despre o viață trăită în evlavie sau despre cunoștința divină, toate versetele au fost adâncite în Scripturi, cum doar Duhul o poate descoperi, astfel că noi am înțeles despre ce este vorba. În scrisoarea circulară din martie 1987 tu prezinți Numele IaHVeH, așa cum noi n-am știut niciodată. Unele versete biblice din Vechiul și Noul Testament mi se luminează din nou și pot vedea mai bine. De fiecare dată la citirea unei scrisori circulare noi suntem bogat binecuvântați. Ce hrană binecuvântată ne-a fost dăruită prin toate scrisorile, prin toate predicile tale și prin predicile traduse ale fratelui Branham! Mă gândesc și la cartea „Antihristul”, mă gândesc la prefața lui Martin Luther pe care tu ai prezentat-o într-o scrisoare circulară. Ce privilegiu că noi putem auzi și citi toate aceste adevăruri, le putem înțelege și putem spune un «Da» și un «Amin» la tot! Știm și credem că noi trăim acum la sfârșitul timpului de har. Fiecare știre prezentată la televiziune ne arată în fața ochilor cum totul a fost spus dinainte și se întâmplă, și vedem cum totul ajunge la încheiere. Fiecare predică nouă de la Zürich sau de la Krefeld ne întărește în credință și ne deschide mintea pentru veșnicul Cuvânt al lui Dumnezeu. Ce plinătate, câtă descoperire și înțelegere a evenimentelor din acest timp! Mai ales ultima scrisoare circulară pe care am citit-o, cu mult câștig, în adunare împreună cu toți frații. Noi ne bucurăm că Cuvântul curat al lui Dumnezeu este purtat până la marginile pământului și este primit de mulți. Ne-a fost pe inimă să-ți mai scriem o dată ce binecuvântare și întărire în credință primim noi prin harul lui Dumnezeu, prin ceea ce ni s-a pus la dispoziție prin citire și ascultare. Tu să știi că și la noi Cuvântul nu se întoarce gol înapoi, ci împlinește scopul pentru care a fost trimis. Zilnic Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru slujba ta pe care încă o îndeplinești. Chiar dacă la vârsta ta nu mai faci atâtea călătorii ca înainte, fie ca Domnul Dumnezeu să-ți dea putere și sănătate mai departe și să binecuvânteze slujba într-o legătură interioară în Domnul. Amin”.

Ce se întâmplă în clipa actuală n-a mai fost niciodată înainte. Scrisorile circulare sunt citite în biserici, peste tot este primită

corectura, dorința ca toți să fie găsiți doar în Cuvânt este peste tot prezentă, și nimeni să nu se mai găsească în diferite interpretări. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu că El n-a trimis doar mesajul adevărat al Cuvântului, ci a pus în noi și deosebirea între ce este Cuvânt al lui Dumnezeu și ce sunt interpretări ale oamenilor. Această deosebire o putem folosi liniștit și la citatele fratelui Branham. Chiar înainte am vorbit cu un frate despre aceasta. Cu adevărat au fost făcute afirmații care își vor găsi împlinirea lor. De pildă, cât de puternic a accentuat fratele Branham cutremurul de pe coasta de vest a Californiei, cât de des a amintit el că valurile de apă ale Oceanului vor ajunge până în interiorul continentului american, în Kentucky. Dar niciun om nu știe când se va întâmpla aceasta. Dar dacă unii frați dau ordin ca să fie părăsită California atunci să se știe că acest lucru este cu totul greșit. Acest lucru trebuie lăsat în seama lui Dumnezeu care o va împlini la vremea potrivită.

Exact așa este cu toate celelalte afirmații ale fratelui Branham. Îndeosebi în viziunea cortului. Voi știți că fratele Branham a văzut o încăpere uriașă și apoi un cort mic. Acolo el nu s-a mai rugat, ci doar exprima ceea ce avea să se întâmple, și așa se întâmpla. Pe o parte oamenii intrau înăuntru, iar pe cealaltă parte ieșeau afară vindecați. Fratele Branham a accentuat acest lucru până la sfârșit, dar el personal n-a mai trăit această slujbă. Dar dacă el este o parte a ceea ce a hotărât Dumnezeu pentru partea finală atunci se va întâmpla și aceasta: că nu va trebui să ne rugăm mult, ci noi doar vom exprima Cuvântul și se va întâmpla. Îi sunt mulțumitor lui Dumnezeu că eu n-am făcut nicio specialitate din nicio afirmație, din nimic. Ci eu am propovăduit Cuvântul lui Dumnezeu și tot restul l-am lăsat în seama Domnului. Și așa rămâne până la sfârșit.

Pentru că fratele Branham a accentuat viziunea cu cortul atât de mult și a repetat ceea ce i-a povestit un frate că a visat, și anume: „eu voi mai călări odată pe această cale”, pe baza acestor două afirmații frații au răspândit o învățătură că „atunci când Coasta de Vest a Americii se va scufunda atunci va avea loc învierea și prorocul își va încheia slujba lui în cort”. Ei au făcut din aceste afirmații o învățătură pe care noi n-o regăsim în Biblie. De aceea niciodată n-am propovăduit

așa ceva; dimpotrivă, noi suntem chemați și puși de Dumnezeu să predicăm numai ceea ce este scris în Biblie, iar restul îl lăsăm lui Dumnezeu care știe timpul și ceasul, când și unde se va întâmpla. Și desigur se va întâmpla.

Dar fiți sinceri, dacă citim astfel de mărturii, ca cea de mai înainte, că scumpul și prețiosul Cuvânt al lui Dumnezeu a devenit atât de viu! Nu doar că este propovăduit sub ungera Duhului, ci aceeași ungera a Duhului Sfânt vine asupra audienței, peste credincioși, și ei primesc ceea ce a descoperit Dumnezeu, primesc aceeași descoperire. Îi aducem Domnului multă, multă mulțumire. Așa cum am spus, astfel de mărturii, așa cum le auzim acum, n-am mai auzit niciodată. Într-o vedenie fratele Branham a văzut cum Biserica Mireasă a ieșit din cadență și apoi cum ea a intrat din nou în cadență, a fost adusă în conformitate cu Cuvântul lui Dumnezeu.

După ultimul sfârșit de săptămână din Krefeld un frate din Anglia a scris un mail. „Noi suntem atât de binecuvântați la ascultarea Cuvântului că am închiriat un autocar și 49 de persoane vom veni în următorul sfârșit de săptămână la Krefeld”. Cu adevărat este puternic ce se întâmplă. Când Cuvântul este primit atunci el împlinește scopul pentru care a fost trimis. De aceea haideți să rămânem treji și mulțumitori, să rămânem echilibrați în orice domeniu, să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru ceea ce a făcut, pentru ceea ce face în prezent, și știm că El Își va și desăvârși (încheia) lucrarea Lui cu noi toți, prin har. Cum am cântat în prima cântare, fecioarele înțelepte cred Cuvântul și lor li se descoperă. Ele au candelile care luminează, văd încotro merg și sunt mulțumitoare Domnului Dumnezeului adevărat.

În Israel avem exemplul cum Dumnezeu, cu braț puternic, sub sânge, i-a scos din robie și Domnul a mers înaintea lor în stâlpul de foc și stâlpul de nor, ca să le arate și să le lumineze calea pe care ei trebuiau să meargă. Același lucru se întâmplă în timpul nostru. La împlinirea vremii, același Dumnezeu l-a trimis pe Moise pentru ca să se îplinească făgăduința pe care Domnul o dăduse lui Avraam: „După patru sute de ani Eu îi voi elibera pe urmașii tăi din robie”. Și când a sosit timpul, Domnul Dumnezeu l-a chemat pe Moise și l-a trimis. Scumpii mei frați și surori, în 7 mai 1946, același Domn și Dumnezeu

I-a trimis pe fratele nostru și i-a spus: „Așa cum lui Moise i-au fost date două semne, la fel ție îți vor fi date două semne”.

Voi știți exact care au fost cele două semne date lui Moise. Unul era cel cu toiagul pe care el l-a aruncat jos și apoi a devenit un șarpe. Apoi cei falși, cei mincinoși și-au aruncat și ei toiagele care au devenit șerpi, dar toiagul lui Moise a înghițit toiagele lor, iar Moise a apucat șarpele de coadă care a devenit din nou toiag. Cu acest toiag Moise a mers înainte și Dumnezeu i-a dăruit biruință peste toate puterile Satanei.

Așa a fost și cu fratele Branham. În mâna sa stângă el lua mâna pacientului și boala pacientului era arătată pe dosul palmei fratelui Branham: cancer, tumoare sau indiferent ce boală era. Îngerul Domnului i-a spus: „Spune pacientului să nu închidă ochii în timpul rugăciunii, ci să se uite exact acolo. Fiindcă în clipa în care boala nu mai este vizibilă pe mâna ta atunci pacientul este vindecat. El doar trebuie să-I mulțumească lui Dumnezeu pentru vindecare”. În perioada anilor '47-'49 acesta a fost lucrul principal care a avut loc în slujba fratelui Branham. Cum a spus Domnul după aceea, când al doilea dar urma să fie dat: în vedenii îi va fi dat să vadă persoana, cine este, de unde vine și alte lucruri. Ambele daruri le-am văzut în lucrare, le-am auzit, le-am văzut.

Privitor la faptul că boala pacientului se vedea pe mâna fratelui Branham. Voi toți știți cine a fost Gordon Lindsay. El a fost bărbatul care a scris prima carte: „Un bărbat trimis de Dumnezeu”. El a organizat marile conferințe pentecostale. Noi Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu. Fratele și sora Lindsay au putut da mărturie fiindcă ei erau pe platformă și puteau spune cum au văzut cu ochii lor darul care era în lucrare, cum oamenii țipau în clipa când vindecarea avea loc.

Scumpii mei frați și surori, eu amintesc aceste lucruri doar cu un scop: pentru ca voi să știți că în timpul nostru Dumnezeuul atotputernic a exprimat chemări, a dăruit călăuziri pentru ceea ce trebuia făcut și cum trebuia să fie făcut; până la faptul că fratele Branham trebuia să depoziteze hrana care apoi avea să fie împărțită. Și noi toți știm că omul nu trăiește doar cu pâine, ci trăiește cu fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu ne-a devenit scump și prețios și

rămâne așa în vecii vecilor. Noi credem fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Fie ca să se întâmple cu noi.

În Lc. 19 avem două exemple. Primul exemplu este despre adevărații ucenici care L-au lăudat și L-au cinstit pe Domnul nostru când El a intrat în Ierusalim. În Lc. 19:38 este scris: „*Ei strigau: «Lăudat este Împăratul care vine în Numele Domnului! Pace în cer și slavă în locurile preaiñalte!»*”. Ucenicii L-au lăudat și cinstit pe Domnul. Făgăduința din Zah. 9:9 se împlinea în fața ochilor lor: „*Iată că Împăratul tău vine la tine; El este neprihănit și biruitor; smerit și călare pe un măgar, pe un mânz, pe mânzul unei măgărițe*”. Și iată că Cuvântul s-a împlinit literă cu literă în fața ochilor lor, și ei lăudau Numele Domnului.

Dar apoi vine cealaltă parte. Citim din Lc. 19 de la vers. 41: „*Când S-a apropiat de cetate și a văzut-o, Isus a plâns pentru ea*”.

Ce a fost? Pe de o parte erau credincioșii care se bucurau că făgăduința biblică a devenit realitate; ei lăudau Numele Domnului și-I aduceau cinste și salvă Răscumpărătorului nostru. Dar celorlalți El a trebuit să le spună: „*Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile care puteau să-ți dea pacea! Dar acum, ele sunt ascunse de ochii tăi*”(vers. 42).

Frații mei, vă rog spuneți ce se întâmplă în timpul nostru? Oamenilor și tuturor adunărilor le-a rămas ascuns ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru această perioadă de timp. Noi vedem cum prorocia biblică se împlinește peste tot, îndeosebi cu Israelul.

Acum mergem direct la Zah. 2:12, unde este scris în legătură cu Israelul: „*Domnul va lua în stăpânire pe Iuda, ca partea Lui de moștenire în pământul sfânt, și va alege iarăși Ierusalimul*”.

Dumnezeu S-a gândit la tot, S-a îngrijit pentru tot, iar noi suntem foarte mulțumitori pentru aceasta. Noi vedem că iudeii din toate popoarele s-au întors acasă în țara făgăduită lor. Cât de des am spus și amintit acest lucru aici în acest loc? Fără făgăduință nu există nicio credință. Credința este ancorată numai în făgăduințele lui Dumnezeu. Avraam a crezut ceea ce îi făgăduise Dumnezeu. Noi o vedem cum se împlinește cu Israelul. „*Eu voi lua din nou în stăpânire moștenirea Mea*

în pământul sfânt". Nu în New York, nu în Londra, nu oriunde. Ci în țara făgăduinței vor trăi ei harul lui Dumnezeu și tot ceea ce le-a fost făgăduit lor.

Exact așa este și cu noi. Unde va găsi Dumnezeu moștenirea Lui în acest timp? Acolo unde oamenii trec pe lângă ceea ce a hotărât Dumnezeu pentru acest timp? Nu, nu, nu! Ci acolo unde poporul lui Dumnezeu a fost chemat afară din toate religiile, din toate denomițiile, din toate adunările, din toate bisericile, și pășesc pe pământul sfânt, respectă descoperirea divină și prin credință acceptă și primesc ceea ce a făgăduit Domnul pentru această perioadă de timp. Dar așa cum atunci Domnul a plâns asupra Ierusalimului pentru că cei mai mulți treceau pe lângă ceea ce a făgăduit Domnul pentru acel timp, tot așa este și astăzi. Noi citim în Rom. 11, că poporul Israel, în întregime, n-a primit ceea ce făgăduise Dumnezeu, dar cei aleși dinainte au fost rămășița aleasă. Alegerea nu-i treaba lui Dumnezeu, dar El a știut mai dinainte cine va primi și cine va respinge. Voia lui Dumnezeu este ca toți oamenii să fie ajutați, toți să fie mântuiți, dar nu toți acceptă și nu toți primesc mântuirea. Cine cu adevărat primește trecere înaintea lui Dumnezeu și primește ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu, acela va înțelege.

În Lc. 16 avem pilda deosebită despre bogatul nemilostiv și săracul Lazăr. Amândoi au trăit și amândoi au murit. Unul a mers în sânul lui Avraam, iar celălalt a mers în locul celor pierduți unde era chinuit. Apoi ce a strigat el? *„Rogu-te, dar, părinte Avraame, să trimiți pe Lazăr în casa tatălui meu; căci am cinci frați, și să le adeverească aceste lucruri, ca (ei să fie avertizați și) să nu vină și ei în acest loc de chin”*(Lc. 16:27-28). Trimite pe Lazăr la cei cinci frați ai mei ca să-i avertizeze ca să nu ajungă în acest loc de chin. Care a fost răspunsul Domnului nostru? *„Dacă nu ascultă pe Moise și pe proroci, nu vor crede nici chiar dacă ar învia cineva din morți”*(Lc. 16:31).

Credința este ancorată și legată de făgăduință. Acest lucru trebuie să-l accentuăm de repetate ori. Numai cine crede făgăduința va avea parte de ea.

Citim câteva versete biblice din epistola către Timotei. Dumnezeu S-a gândit la tot, la îndemnuri personale, la corectură, la

învățătură, la descoperire. Dacă citești epistolele lui Pavel nu mai ieși din uimire. Fiecare temă a fost tratată. Suntem mulțumitori că avem Sfânta Scriptură.

1 Tim. 1:15: „*O, adevărat și cu totul vrednic de primit este Cuvântul care zice: «...»*”. Este vrednic de primit pentru ca toți să-l poată primi. „...: *«Hristos Isus a venit în lume ca să mântuiască pe cei păcătoși», dintre care cel dintâi sunt eu*”. Citim încă o dată întregul verset. „*O, adevărat și cu totul vrednic de primit este Cuvântul care zice: «...»*”, pentru ca toți să-l primească. Dar din păcate nu toți îl primesc. Apoi: „*«Hristos Isus a venit în lume ca să mântuiască pe cei păcătoși», dintre care cel dintâi sunt eu*”.

Cât de mulțumitori putem fi că Duhul Sfânt ne-a convins de păcatul nostru! Cum a spus fratele Branham deseori, păcatul original este necredința. Dumnezeu a schimbat necredința noastră în credință, am devenit credincioși. Noi am fost smulși afară din domeniul necredinței și al îndoielii și am devenit credincioși în Domnul și Răscumpărătorul nostru, care a venit la noi, Și-a vărsat Sângele Său, Sângele noului legământ ca să ne răscumpe, să ne dăruiască iertarea vinei și a păcatelor noastre. De aceea suntem mulțumitori din inimă că noi o putem recunoaște.

Citim 1 Tim. 1:17: „*A Împăratului veșnicilor, a nemuritorului, nevăzutului și singurului Dumnezeu, să fie cinstea și slava în vecii vecilor! Amin*”. Da, poți spune un „Amin” la fiecare Cuvânt pe care îl găsim scris aici, și, astfel suntem zidiți și prin credință întăriți.

Citim 1 Tim. 2:3-4: „*Lucrul acesta este bun și bine primit înaintea lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, care voiește ca toți oamenii să fie mântuiți și să vină la cunoștința adevărului*”. Aceasta este voia lui Dumnezeu.

Dar cine predică Adevărul? Trebuie să fie o chemare, trebuie să fie o trimitere, trebuie să fie o însărcinare din partea lui Dumnezeu pentru ca ceea ce dorește Domnul să spună prin Cuvânt să fie pus pe sfeșnic, ca să fie accentuat.

Mai departe este scris: „*Căci este un singur Dumnezeu și este un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni: Omul Isus Hristos, care*

S-a dat pe Sine însuși ca preț de răscumpărare pentru toți; faptul acesta trebuia adevărat la vremea cuvenită”(vers. 5-6).

El S-a dat pe Sine Însuși. Avem doar un Singur mijlocitor, avem un singur Mântuitor, un singur Răscumpărător. Noi am acceptat și am primit răscumpărarea prin Sânge. La fel, prin credință am acceptat și am primit și partea a doua: fără sfințire nimeni nu-L va vedea pe Dumnezeu. De aceea este scris: „*Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul*”(Ioan 17:17).

Scumpii mei frați și surori, dacă noi am pune împreună toate aceste versete biblice atunci mulțumirea ar izbucni din inimile noastre. Permiteți-mi, din cauza adevărului, să amintesc acest lucru. Cu adevărat acum noi trăim, sută la sută, într-o perioadă de timp biblică așa cum Moise a trăit într-o perioadă biblică de sută la sută. Ei au trecut prin Marea Roșie și apele mării s-au despărțit în două și stăteau ca niște ziduri în stânga și-n dreapta lor. Dar aceasta a fost doar prima parte. În acest timp fratele Branham a fost trimis ca să ne cheme afară pentru ca noi să fim scoși afară din toată robia, din toate învățăturile nebiblice și din tot ce ne-a despărțit de Dumnezeu și din tot ce ne-a legat de denotații. Dar acum are loc intrarea înăuntru, intrarea în țara făgăduită. Pentru ca noi să acceptăm și să credem din inimă toate făgăduințele pe care le-a hotărât El pentru această perioadă și le-a dat prin har. Aceasta ne deosebește pe noi de toți ceilalți, de toate celelalte adunări. Ca o gloată chemată afară. Mai întâi a fost fiul. „*Îl voi chema pe fiul Meu întâi născut din Egipt*”. Apoi poporul a fost chemat afară din Egipt. Dar după chemarea afară a fost adunarea Dumnezeului Celui viu care a fost scoasă și condusă afară sub sânge, stătea sub protecția sângelui și i-a fost arătată și luminată calea pe care trebuia să meargă. Așa este și cu noi. Noi toți eram undeva într-o adunare, într-o biserică denotațională.

În anul 1948 am fost botezat în biserica baptistă. Noi toți am fost undeva, dar Dumnezeu ne-a chemat afară, iar noi am recunoscut ceasul și timpul, mesagerul și mesajul adus. Acest lucru trebuie accentuat de fiecare dată. Noi nu ne-am specializat pe citate și nici pe afirmații ale fratelui Branham. Eu nicio singură dată n-am predicat în legătură cu „slujba din cort”, „cu cutremurul din California” sau

referitor la „a treia trageră”, niciodată una sau alta. Eu am predicat numai Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu, iar Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său și va împlini tot ceea ce a făgăduit El în acesta.

Voi toți știți că porunca Domnului a fost: „propovăduiește Cuvântul Meu!”. De aceea dintr-o gură chemată el a putut spune: „*Eu v-am propovăduit întregul plan de mântuire al lui Dumnezeu*”(Fap. 20:27). El a accentuat atât de tare învățătura pe care a primit-o de la Domnul încât a putut spune: „*Cine propovăduiește o Evanghelie, deosebită de cea pe care v-am propovăduit-o noi să fie anatema!*”(Gal. 1:8). Noi trebuie s-o pricepem odată. Fie ca să ia aminte la aceasta toți frații care îl predică pe fratele Branham, care închid biblia și care merg la amvoane doar cu un teanc de predici și dau citate, unul după altul, și spun poporului ceea ce gândesc ei că trebuie spus.

Scumpii mei frați și surori, cu adevărat eu am auzit o singură parte dintr-o predică a unui frate cu învățătura tunetelor. Și am văzut cu ce euforie au predicat acești frați falși, mincinoși despre cele șapte tunete, și cum tot poporul striga „Da”, „Amin”. Pentru că ei sunt de părerea că Domnul Dumnezeu a zis-o așa. Dar Domnul Dumnezeu n-a zis-o așa. Ci El a spus: „*Pecethuiește ce au spus cele șapte tunete, și nu scrie ce au spus!*”(Apoc. 10:4). Așadar nu aparține de Cuvântul scris al lui Dumnezeu și niciodată n-ai voie să predici despre acest lucru. Dumnezeu va împlini ceea ce a anunțat El și așa rămâne în vecii vecilor. De aceea Pavel l-a pus pe Timotei sub jurământ: „propovăduiește Cuvântul, învață cu îndelungă răbdare”.

Așadar, Biserica (adunarea) Mireasă este o Biserică (adunare) a Cuvântului. Noi credem că totul se va întâmpla la timpul potrivit. Noi ne uităm la semnele timpului. Nu voi intra în toate amănunțele. Dar întreaga lume se ocupă cu încălzirea globală, cu clima, cu tot ce se întâmplă. Dar sfânta Scriptură spune că soarele va lumina de șapte ori mai puternic atunci când Domnul va vindeca rana poporului Său Israel; totul merge în această direcție până la punctul culminant. Cum a prezis Domnul nostru, că vor fi semne în stele, în soare și în lună, El a vestit toate lucrurile mai dinainte și ne-a dat avertizarea: „*Când veți vedea întâmplându-se toate aceste lucruri ridicați-vă capetele pentru că izbăvirea trupurilor voastre se apropie*”. Lucrul principal este

făgăduința: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșătoare, înainte ca soarele să-și piardă strălucirea și luna să se prefacă în sânge*”. Toate aceste lucruri se întâmplă acum, apoi se va întâmpla ceea ce va trebui să se întâmple după răpire, și se va și întâmpla.

Să cuprindem. În mod deosebit pentru toți frații slujitori de pe întregul pământ. Vă rog frumos predicați numai ceea ce puteți predica din sfânta Scriptură! Vă rog ca restul să-l lăsați în seama lui Dumnezeu. Faceți un sfârșit încurcăturii, confuziei și amestecului. Aruncați toate interpretările deoparte. Veniți la Dumnezeu, veniți înapoi la Cuvânt. Respectați ceea ce a spus Domnul în Cuvântul său.

Cine o poate înțelege. Peste tot nu există doar o singură adunare care se referă la fratele Branham. Cum mi-a spus fratele Green† înainte de plecarea lui, „în Tucson sunt nouă biserici ale mesajului care aveau fiecare câte un predicator și fiecare din ei credea și predica specialități”. Dați-vă seama, poate Domnul să răpească o astfel de adunare împrăștiată în felul acesta, unde toți se războiesc între ei, nici nu se salută și spun: „Toți ceilalți sunt pe dos. Doar noi suntem corecți”?

Fie ca acum toți de pe întregul pământ să recunoască că a sosit timpul să puneți capăt căilor proprii, să le părăsiți, să respectați doar Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu, să credeți ceea ce este scris în Biblie și să trăiți în armonie cu Dumnezeu și unii cu alții.

Ce este important acum? Doar să vorbim despre aceste lucruri care se întâmplă pe întregul pământ? Nu, nu, nu! Nu despre aceasta este vorba, nu evenimentele timpului. Ci îndemnul este să avem trăirile noastre mântuitoare cu Domnul, prin har, ca să-I dedicăm viața noastră Domnului pe deplin, și să-L rugăm să ne ierte tot ce am făcut greșit și să pună împăcarea în inimile noastre ca să nu mai fie nimic între un credincios și alt credincios. Ci așa cum a fost la început, să fim o inimă și un suflet. Duhul Sfânt să poată începe a lucra atât de puternic pentru ca cu o gură să putem lăuda și cinsti Numele Domnului, pentru ca Duhul Sfânt să poată cădea, darurile să fie descoperite, apoi să fie descoperită roada Duhului Sfânt.

Scumpii mei frați și surori, aici este un punct principal: prin nașterea din nou noi primim viața nouă divină, înnoirea interioară. Tot

ceea ce Dumnezeu a putut înnoi și dorește să înnoiască El va înnoi în noi. Dar următorul pas: printr-un singur Duh noi toți suntem botezați într-un singur Trup. Aici este un punct. Nașterea din nou este trăirea de început. Așa cum pământește nașterea este începutul vieții noastre pământești, tot așa nașterea din nou, din apă și Duh, prin Cuvânt, este începutul vieții noastre duhovnicești. Dar apoi toți cei născuți din nou și toți cei înnoiți prin Duhul Sfânt trebuie să fie botezați în Trupul lui Hristos. Aleluia! Aceasta se întâmplă numai prin adevăratul botez cu Duhul Sfânt. Noi să fim botezați în Trupul Domnului ca să putem împlini slujba pe care adunarea trebuie s-o îndeplinească. Pentru că așa este scris: „*Dumnezeu a pus în Biserică* (în adunare)...”(1Cor. 12:28). „*Biserica* (adunarea) *Dumnezeului cel viu este stâlpul și temeliala adevărului*”(1Tim. 3:15). Domnul nostru spune: „*Eu Îmi voi zidi Biserica Mea* (adunarea Mea)”(Mat. 16:18). El a răscumpărat Biserica Lui (adunarea Lui), ne-a iertat vina și păcatele. Noi suntem mulțumitori că sângele noului legământ încă mai este pe chivotul legământului, sângele încă mai este pe capacul ispășirii.

Ce fac unii frați astăzi? Ei mărturisesc că „în anul 1963 Domnul a părăsit tronul harului, că S-a coborât și ridică pretenția asupra alor Săi”. În cei două mii de ani Domnul a ridicat pretenția asupra tuturor în fiecare epocă a Bisericii, și de asemenea și în timpul nostru. Eu nu pot suporta învățăturile greșite. Învățăturile greșite ne despart de Dumnezeu. Niciun învățător greșit nu va avea parte de răpire, niciun învățător greșit, rătăcit, nu va fi răpit. În cer nu va fi nicio confuzie. Confuzia este pe pământ. Dar în cer va fi armonie divină cerească. Cum ați auzit din scrierea citită de fratele Baumgartner, în predici poți aminti doar una sau alta, dar în scrisorile circulare poți aminti punct după punct și poți scrie versetele biblice care se potrivesc. Apoi Dumnezeu dăruiește harul ca să fie citite, și cele citite sunt acceptate și primite și totul este descoperit prin Duhul Sfânt. Dumnezeu a dăruit har pentru aceasta. Toate temele biblice au putut fi tratate.

O dată sau de două ori am spus-o deja. Nici nu vă pot spune ce s-a petrecut în interiorul meu în anul 1963 când au fost predicate predicile despre cele șapte peceți. Eu am avut un serviciu foarte bun. Mulți ani am muncit și am predicat în același timp. La serviciu eu mi-

am putut îndeplini sarcinile de serviciu pe care le aveam și în același timp la serviciu am putut scrie prima carte. Mi-am făcut lucrul meu și am scris ceea ce trebuia să fie scris. De la început mi-a fost pe inimă să dau mai departe învățătura biblică în scris pentru ca toți să poată citi și toți să fie zidiți pe o temelie biblică. Ne uităm în urmă la multele broșuri, la multele cărți și scrisori circulare pe care le-am scris de-a lungul anilor. Cred că fratele Etienne Genton ne-a trimis ultima scrisoare circulară în italiană pe care el a numerotat-o cu numărul 73, scrisoarea circulară nr. 73. Cu adevărat noi am folosit întregul timp. Nu am fost doar în călătorii ca să propovăduiesc Cuvântul, ci am și scris pentru ca toți să poată citi, pentru ca să fim zidiți pe temelia Cuvântului lui Dumnezeu și în Cuvânt.

Încă o dată trebuie să subliniez acest lucru. Eu nu pot suporta interpretările, nu le pot suporta, sunt o urâciune. Cuvântul lui Dumnezeu este sfânt și nu ai voie să introduci nimic în Cuvânt – așa este scris în ultimele versete din Apoc. 22: „*dacă scoate cineva ceva din cuvintele cărții acestei prorocii, îi va scoate Dumnezeu partea lui de la pomul vieții*”(vers. 19). „*dacă va adăuga cineva ceva la ele, Dumnezeu îi va adăuga urgiile scrise în cartea aceasta*”(vers. 18).

Pentru noi rămâne ceea ce este scris în primele trei versete din Apoc. 1: „*Ferice de cine citește și de cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii și păzesc lucrurile scrise în ea!*”. Păzesc lucrurile scrise în ea!

O spunem încă o dată. Ceea ce nu este scris o lăsăm în seama lui Dumnezeu. Ceea ce este scris noi credem din toată inima. Și se va întâmpla așa cum a spus Dumnezeu în Cuvântul Său.

Să cuprindem. Unul dintre frați a spus: în pofida vârstei Domnul Dumnezeu a dăruit mereu har. Dar dacă ajungi la vârsta de 86 de ani te îndrepti spre 90. În mod oficial vreau să cer scuze fraților care m-au așteptat anul acesta, fie în Lima, Peru, sau în Abidjan, fie în Kinshasa, Nigeria sau Lagos. Ei au pregătit adunări peste tot, m-au rugat, m-au implorat să vin. Acum încă nu merge. Dar noi îi salutăm din acest loc pe toți frații din toate localitățile, din toate țările. Noi am recunoscut și am înțeles că nu mai este necesar să faci călătorii pentru că toți se conectează și ascultă vestirea în direct. Fratele Taty poate da mărturie despre numărul conexiunilor. Peste zece mii de oameni din peste 172

de țări se conectează ca să asculte Cuvântul scump și sfânt al lui Dumnezeu. Noi trăim în ultima perioadă de timp înaintea revenirii lui Isus Hristos, și noi credem mesajul divin al chemării afară, al călăuzirii afară, al restituirii, al reasezării; totul aparține împreună. Domnul Își va desăvârși lucrarea începută cu noi toți și în noi toți. Eu cred că noi suntem dintre fecioarele înțelepte, și nu ascultăm de interpretări nechibzuite, ci noi respectăm Cuvântul lui Dumnezeu ca fiind sfânt și îl acceptăm, îl primim și îl credem din toată inima.

Încă o dată accentuez acest lucru. Prin nașterea din nou este descoperită viața nouă în noi. Dar prin botezul cu Duhul Sfânt toți cei născuți din nou sunt aduși și puși împreună. Apoi fiecare mădular al Trupului simte durerea celuilalt. În interiorul nostru, prin Duhul, să fim într-o așa legătură unul cu altul încât să putem simți chiar cea mai mică durere a fratelui și a sorei noastre, tot necazul care a venit peste aproapele. Pentru ca, cu adevărat, noi să devenim o inimă și un suflet.

Vă rog primiți toate aceste cuvinte pe care le-am auzit. Luați-le la inimă. Dumnezeu a făgăduit că va întoarce Israelul înapoi pe pământul sfânt și că va stăpâni peste moștenirea Lui. Dumnezeu a făgăduit că biruitorii din această ultimă epocă vor primi cea mai prețioasă cunună: „*Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie*”(Apo. 3:21). Cine ești tu? Cine sunt eu? Cine suntem noi, că am primit o chemare atât de înaltă?!

Noi știm: așa cum spune Cuvântul lui Dumnezeu, așa se va și întâmpla. Domnul nostru va reveni, „*și Mireasa Lui S-a pregătit! Și i s-a dat să se îmbrace cu in subțire, strălucitor, și curat. (Inul subțire reprezintă faptele neprihănite ale sfinților pe care Dumnezeu ni le-a dăruit)*”. Nu doar o învățătură în legătură cu neprihănirea prin credință. Ci neprihănit prin credință. N-a mai rămas niciun păcat, nicio vină. Scrisoarea care ne învinuia a fost ruptă, noi suntem liberi, și Îi putem aduce cinste și mulțumire Domnului nostru din inimă. Domnul Dumnezeu să-Și ridice Fața peste noi toți, să ne întărească, să ne fixeze în Cuvântul lui Dumnezeu și să fie cu noi toți. Amin.

Să ne ridicăm. Câți doresc să aibă parte de răpire când vine Domnul? Amin. Amin. Slavă Dumnezeului Celui viu. Pe cât de sigur

Ioan Botezătorul le-a putut spune ascultătorilor, punându-le pe inimă: „*eu vă botez cu apă, spre pocăință, dar Cel ce vine după mine El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc*”, pe atât de sigur a repetat Petru făgăduința în prima lui predică: „*și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre*”(Fap. 2:38). Iertarea pe care am primit-o prin sânge s-o confirmăm, și astfel: „*apoi veți primi darul Sfântului Duh. Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum...*”. Ploaia târzie va veni, se va împlini tot ceea ce a făgăduit Dumnezeu. Doar puțină răbdare, doar puțină răbdare! Noi suntem foarte aproape de țintă, suntem foarte aproape de sfârșit, și Domnul va face tot ceea ce a făgăduit. Mai avem cereri de rugăciune, mijlocire, pe care le putem aduce Domnului? Peste tot sunt cerințe.

Doamne Dumnezeule atotputernic, noi am acceptat și am primit din inimă Cuvântul Tău, Te-am primit pe Tine. Și este scris că toți aceia care Te-au primit, au primit dreptul să fie numiți copii ai lui Dumnezeu. Iubite Domn, Tu ești Răscumpărătorul nostru, Tu ești Mirele care vei reveni. Noi suntem adunarea Ta, noi putem fi Mireasa Ta.

Iubite Domn, pe cât de sigur este scris „*și Mireasa Lui s-a pregătit*”, pe atât de sigur acum are loc pregătirea Miresei Mielului, prin har. Noi credem fiecare Cuvânt, fiecare cuvânt citit, fiecare cuvânt vestit și credem că adevărata credință vine numai din predică, iar predica vine numai din Cuvântul lui Dumnezeu. De aceea Îți mulțumim din toată inima. Tu ne-ai dat făgăduința că vei reveni. Iubite Domn, prin Pavel Tu ai scris deja că nu toți vor adormi, dar toți vor fi schimbați și răpiți. Iubite Domn, Îți mulțumesc că vedem evenimentele și semnele timpului și Îți mulțumesc îndeosebi pentru mesajul Cuvântului sfânt al chemării afară din orice robie, confuzie și amestec. Îți mulțumim pentru introducerea în toate făgăduințele pe care ni le-ai dat. Împreună Îți aducem o, Doamne, toate cererile de rugăciune, toate necazurile și Te rugăm mărește-ne credința. De la Tine iese puterea salvatoare, vindecătoare, puterea eliberatoare. Astăzi Tu mai ești același. Lăudat și cinstit să fie minunatul și slăvitul Tău Nume Isus. Aleluia! Amin.